

dyrking. Ikkje anna enn eg kan skjøna er det lite og inkje av det som er dyrka etter siste århundreskifte som etter tidsens krav kan duga til åkerland. Dertil kjem at mykje av det som no vert bruka som åkerland om ikkje så lang tid må leggjast ut til varig eng. Det er då serleg myr som hev kvorve så mykje at ho vert for grunn til å veita.

Det hev i den siste tid vore mykje tala og skrive om jordavskrapinga i Øygarden. Og visst må ein ansa om dette. Men ein må då ikkje gløyma den jordkverving som fyl av myrdyrkinga. Ho vert i grunnen langt større, og vert så mykje verre med di denne heimsøker eit stor tal bruk som ikkje hev annan levemåte enn jordbruk, medan hovudnæringa for fiskarbøndene alltid vil vera fisket.

Etter beste skjøn kjem ikkje eg til anna enn å åkerlandet i Hordaland framleies er det same som ikring siste århundreskiftet, då vidda av dyrka jord var sett til omlag 100,000 mål. Dei 250,000 mål som seinare er dyrka er slik jord som så å seia berre høver til england.

Alt nå er det tydeleg at jordbruket i desse strok hev vanskelege kår, visstnok vanskelegare enn nokon annan stad i landet. Og serleg vert dei vanskelege om det gjeng slik at desse småkårsbøndene skal stengjast ute frå all fortienesta utanom bruket sitt. Det er ikkje berre skogen som her er i fåresona. Det er ikkje minder tilfelle med den plantedyrking vi driv i jord- og hagebruk.

Det hev vore mykje tala og skrive om dei vanskar det hev vore med å få inn dei avgifter den utvida omsetningslova la på bøndene kring Bergen. Sentralfolk hev vilja hatt det til at det berre var vrangvilje som låg attanom. Held ein det saman med dei opplysningar eg hev lagt fram, vert inntrykket sannare. Så vanskelege som driftsvilkåra i det heile er i desse bygder er det visst sant at denne avgifta er vorti ei bør som held på å klemma mange bønder i kne. Eg for min part ser heller mørkt på framtida for jordbruket i desse bygder. Liksom ein stor part av gardsbruka vart lagt ut som øydegarder i tida etter svartedauen, såleis kan det og mykje vel gå med mange av desse bruka som nå held på å vert åkerlause.

BRENNTORVPRODUKSJONEN I DANMARK I 1940

I siste nummer av Hedeselskabets tidsskrift (nr. 1 for 1941) er gitt en oversikt over produksjonen av brenntorv i 1940. Statistikken omfatter 5396 torvprodusenter som har avgitt oppgaver og 1067 produsenter som ikke har besvart forespørselen om produksjonens størrelse, men hvor en har anslått den skjønnsmessig. Alle disse 6463 produsenter har produsert torv til salg. Dessuten er produksjonen til eget forbruk angitt skjønnsmessig. For hver av disse tre grupper oppgis produksjonen slik:

Til salg ifølge besvarte oppgaver	1,989,220 tonn
» » » ubesvarte oppgaver (skjønsmessig) ..	238,440 »
Til eget forbruk (skjønsmessig)	285,565 »

Tilsammen 2,513,225 tonn

Hovedparten av torven (ca. $\frac{1}{3}$) oppgis å være maskintorv, resten stikkertorv. Den oppgitte produksjon er større enn selv den største torvproduksjon som ble oppnådd under forrige krig (1918).

Produksjonen av torvbriketter er oppgitt til 31,300 tonn i 1940 mot ca. 18,000 tonn året forut.

Omkring 1. oktober oppgis ca. 93 % av den produserte torv å være solgt.

DEN NORSKE LANDBRUKSUKE

LANDBRUKSUKEN holdes i år onsdag den 5. og torsdag den 6. mars hvis forholdene tillater det. Myrselskapet kommer til å holde eller delta i følgende møter onsdag den 5. mars:

«Festsalen», Håndverkeren:

Kl. 12. Fellesmøte av Norges Skogeierforbund, Det norske Skogselskap og Det norske Myrselskap.

Emne: Riktig fyring med norsk brensel.

Korte innlegg av:

Ingeniør Otto Haug: Vedfyring.

Ingeniør Karl Ingerø: Torvfyring.

Direktør Johan L'Orange: Generatordrift.

Diskusjon.

Gruppeværelse nr. 3, «Håndverkeren»:

Kl. 16 (4). Representantmøte (særmøte).

Kl. 16 $\frac{1}{2}$ (4 $\frac{1}{2}$). Årsmøte med årsmelding, regnskap og valg.

Til foredragsmøtet og årsmøtet er alle myrselskapets medlemmer hjertelig velkomne.